

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **WELS - MONT - PRAHA s. r. o.**, se sídlem Národní 25/961, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 10. 12. 2004, čj. FŘ 5282/15/04, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 5. 2012, čj. 8 Af 68/2010 – 278,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně se žalobou u městského soudu domáhala zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu (dále jen „původně žalovaný“; *pozn. NSS: s účinností od 1. 1. 2013 byla dle zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky všechna finanční ředitelství zrušena a dle § 20 odst. 2 cit. zákona přenesena působnost finančních ředitelství na Odvolací finanční ředitelství*) ze dne 10. 12. 2004. Jím bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 1 o zastavení řízení ve věci odvolání proti platebnímu výměru na DPH za 4. čtvrtletí roku 1999. V žalobě současně požádala o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení právního zástupce.

[2] Městský soud žádost žalobkyně o ustanovení zástupce po předchozím procesním vývoji a opakovaných úspěšných kasačních stížnostech zamítl usnesením označeným v záhlaví. Kromě závěru o nesplnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků a tím i pro ustanovení advokáta dospěl také k závěru, že žaloba je zjevně neúspěšná, neboť byla podána opožděně.

[3] Proti tomuto usnesení podala žalobkyně („stěžovatelka“) ve věci již celkem čtvrtou kasační stížnost. Navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla jako datum doručení napadeného usnesení 14. 6. 2012. Přesto, že jí bylo napadené usnesení doručováno

již dříve, nemohla se údajně s jeho obsahem seznámit z důvodu poškození datové zprávy. Z tohoto důvodu jí městský soud tuto písemnost k její žádosti o nápravu doručoval opakovaně. Své tvrzení dokládá žádostí k městskému soudu ze dne 7. 6. 2012, seznamem datových zpráv a náhledem datové zprávy ze 14. 6. 2012.

[4] Nejvyšší správní soud se nejdříve zabýval otázkou včasnosti kasační stížnosti. Stěžovatelka podala kasační stížnost k městskému soudu dne 28. 6. 2012 (zdejšímu soudu doručeno dne 11. 12. 2012). Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal (§ 106 odst. 4 s. ř. s.).

[5] Nejvyšší správní soud z předloženého soudního spisu zjistil, že napadené usnesení městského soudu bylo stěžovatelce doručováno do datové schránky již 29. 5. 2012, v 16:00:32 hod. Dne 8. 6. 2012 byl městskému soudu doručen přípis stěžovatelky ze dne 7. 6. 2012 (č. l. 284 soudního spisu) se žádostí o řádné doručení z důvodu poškození datové zprávy. Podatelna městského soudu ověřila tvrzení stěžovatelky, přičemž zjistila, *„že písemnost byla od soudu odeslána nepoškozena, ve standardním formátu“* (úřední záznam ze dne 11. 6. 2012, č. l. 286 soudního spisu). Na základě pokynu kanceláři ze dne 12. 6. 2012 (č. l. 285 soudního spisu) bylo stěžovatelce odesláno napadené usnesení znovu, tentokrát ovšem s již vyznačenou doložkou právní moci na den 30. 5. 2012. Z doručenky na č. l. 285 soudního spisu vyplývá, že toto usnesení s vyznačenou doložkou právní moci bylo stěžovatelce do datové schránky doručeno dne 14. 6. 2012.

[6] Stěžovatelka tedy byla zřejmě v domněnku, že městský soud vyhověl její žádosti o opakované řádné doručení a lhůtu k podání kasační stížnosti odvíjela až od onoho druhého doručení napadeného usnesení. Toto přesvědčení stěžovatelky však bylo v rozporu nejen s faktem předchozího doručení, ale též s vyznačenou doložkou právní moci na den 30. 5. 2012.

[7] Nejvyšší správní soud vždy vede své řízení tak, aby jeho rozhodnutí nebylo překvapivé. Proto zaslal stěžovatelce přípis ze dne 7. 1. 2013, čj. 1 As 182/2012 - 23, v němž jí upozornil, že ze spisu její tvrzení o „uznání reklamace doručení“ nevyplývá. Poskytl jí lhůtu jednoho týdne od doručení přípisu k vyjádření, na základě jakých skutečností se domnívá, že jí bylo předmětné usnesení doručeno teprve 14. 6. 2012 a k jejich doložení. Současně ji poučil o tom, že nevyhoví-li této výzvě, rozhodne na základě obsahu předloženého spisu. Stěžovatelka se ve stanovené lhůtě ani později k této skutečnosti žádným způsobem nevyjádřila. Z tohoto důvodu vycházel zdejší soud ze skutečností doložených ve spise.

[8] Dokument, který byl dodán do datové schránky, je doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu (§ 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů). V kasační stížnosti stěžovatelka sama uvedla, že jí bylo uvedené usnesení doručeno již 29. 5. 2012; to ostatně zcela jasně vyplývá z doručenky založené ve spise. Stěžovatelka tvrdí, že datová zpráva, která usnesení obsahovala, byla

poškozena. Poté, co městský soud ověřil odeslanou datovou zprávu, zjistil, že tato byla odeslána nepoškozena.

[9] Ze stěžovatelkou předložených listin, které byly součástí její žádosti o opětovné doručení ze dne 7. 6. 2012, nijak nevyplývá a není ani ověřitelné, že původní datová zpráva byla technicky poškozena. Stěžovatelka doručení nezpochybnila ani v dodatečně lhůtě poskytnuté zdejším soudem.

[10] Jakkoliv tedy zůstalo první doručení nezpochybněno, což má důsledky pro opožděnost kasační stížnosti, zdejší soud považoval nad rámec nezbytně nutného vyjádřit se k postupu městského soudu. Městský soud měl stěžovatelce oznámit, že namítanou vadu doručení ověřil a její důvodnost neshledal, a to v co nejkratší možné lhůtě od obdržení žádosti stěžovatelky o opětovné doručení, aby byla zachována její práva v co nejširší míře. Nemohl při tom spoléhat pouze na skutečnost, že si stěžovatelka jakožto právní laik bez právního zástupce (o jehož ustanovení žádala) uvědomí, že nově zaslané usnesení již obsahuje tzv. doložku právní moci, jejímž vyznačením se potvrzuje den, jenž určuje počátek lhůty k podání kasační stížnosti. Předpokládání takové míry právního povědomí soudem jde nad rámec požadavků, které lze na účastníky řízení obecně klást.

[11] Lhůta k podání kasační stížnosti počala běžet 30. 5. 2012 a skončila 14. 6. 2012 (§ 40 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve spojení s § 106 odst. 2 s. ř. s.) V daném případě tedy k opětovnému doručení (které však na lhůtu pro podání kasační stížnosti nemělo žádný vliv) došlo v poslední den lhůty k podání kasační stížnosti. Stěžovatelka však kasační stížnost podala teprve 28. 6. 2012. Svůj postup stěžovatelka jednající jménem svého jediného jednatele a společníka odůvodnila tím, že se jednatel musel starat o svou umírající matku; k tomu doložil její úmrtní list s datem úmrtí X. Ani to však nemůže ospravedlnit opožděnost kasační stížnosti. Stěžovatelka kasační stížnost podávala již mnohokrát. Z toho lze dovozovat, že jsou jí podmínky jejího podání známy, včetně toho, že zmeškání lhůty k jejímu podání nelze prominout (§ 106 odst. 2, poslední věta s. ř. s.).

[12] V projednávaném případě proto postup městského soudu neměl vliv na zákonnost napadeného usnesení o zamítnutí žádosti o ustanovení advokáta. Ostatně ani stěžovatelka na tuto vadu v kasační stížnosti nijak nepoukázala, a to ani dodatečně, kdy jí zdejší soud na tuto skutečnost upozornil.

[13] Kasační stížnost ze dne 28. 6. 2012 byla podána opožděně. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán opožděně. Z výše uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl.

[14] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., neboť v případě odmítnutí kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o ní.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2013

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu